

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

 WARSZAWA.

Nr. 7.

15 kwietnia 1931.

 T R E Ś Ć :

KOMUNIKATY:

	Str.
w sprawie skradzenia pieczęci urzędowej z napisem „Starosta Powiatowy brzeski”	101
w sprawie uzupełnienia pp. 16 i 17 § 78 przepisów rachunkowo-kasowych	102
w sprawie prowadzenia ksiąg kredytów i wydatków budżetowych	102
w sprawie zaliczek na uposażenie	103
w sprawie zaliczania czasu pracy w organizacjach P. O. W. do wysługi emerytalnej	104
w sprawie przesyłek pocztowych zwolnionych od opłat pocztowych	105
w sprawie zmian w podziale czynności sądu grodzkiego w Warszawie	106
w sprawie podziału m. Chełma i powiatu chełmskiego na rewiry egzekucyjne.	107
w sprawie podziału powiatu grójeckiego na trzy rewiry egzekucyjne	107

K O M U N I K A T

w sprawie skradzenia pieczęci urzędowej z napisem „Starosta Powiatowy brzeski”.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Wojewoda krakowski pismem z dnia 7 marca 1931 r. L. OB. I. 974/6/931 zawiadamia, że dnia 7 listopada 1930 r. skradziono w starostwie powiatowym w Brzesku podczas urzędowania okrągłą metalo-

wą pieczęć urzędową o średnicy 36 mm z godłem państwowym pośrodku i z napisem około godła „Starosta Powiatowy brzeski“.

Pomiędzy słowami „brzeski“ a „Starosta“ była jedna gwiazdka o 6 promieniach.

Pieczęcią tą posługiwali się starosta powiatowy Hałaciński, — za starostę powiatowego Mrozowski refer. i za starostę powiatowego Dr. Czepielewski lek. pow.

Odbitki podpisów tych urzędników Ministerstwo Sprawiedliwości przesłało prezesowi sądu apelacyjnego w Krakowie, celem przekazania ich właściwym władzom i urzędom wymiaru sprawiedliwości.

K O M U N I K A T

w sprawie uzupełnienia pp. 16 i 17 § 78 przepisów rachunkowo-kasowych.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 6 marca 1931 r. L. D. VII. 131/2/31. Do wszystkich władz centralnych. Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli uzupełnia postanowienia punktów 16 i 17 § 78 przepisów rachunkowo-kasowych w brzmieniu, ustalonym zarządzeniem Min. Skarbu z dnia 25 kwietnia 1927 r. (Monitor Polski Nr. 115 z r. 1927) przez dodanie nowych ustępów jako ostatnich, a mianowicie:

1) w p. 16 ustępu następującego: „Urzędy I instancji, podległe bezpośrednio władzom centralnym, a nieposiadające prawa asygnowania, przesyłają ponadto przełożonym władzom centralnym rozchodowe dowody rachunkowe, dotyczące rachunków bieżących typu „A“, przy spisach wzór 20, sporządzonych według tytułów budżetowych“;

2) w p. 17 ustępu następującego: „Rozchodowe dowody — Rachunkowe, nadesłane przez urzędy I instancji, podległe bezpośrednio władzom centralnym, a nie mające prawa asygnowania (p. 16), władze centralne traktują jako dowody usprawiedliwiające wydatki dokonane z zaliczek, przelanych na rachunki bieżące tych urzędów“.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1931 r.

K O M U N I K A T

w sprawie prowadzenia ksiąg kredytów i wydatków budżetowych.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w ślad za pismem z dnia 6 marca 1931 r.

Nr. II. G. S. 2378/31.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 19 marca 1931 r. L. D. VII. 288/2/31. Do wszystkich władz centralnych.

W celu ułatwienia władzom prowadzenia rachunkowości kredytów i wydatków budżetowych, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Naj-

wyższą Izbą Kontroli zmienia zarządzenie tut. z dnia 6 czerwca 1930 r. L. D. VII. 458/2 (okólnik Nr. 1558/IIGS/30 Dz. Urzęd. Nr. 14 z r. 1930) w sposób następujący:

Władze, dysponujące kredytami, mają prowadzić w księdze kredytów i wydatków budżetowych (wzór Nr. 11 do § 69 Przepisów rach.-kas. w brzmieniu rozporządzenia z dn. 20 marca 1928 r. L. D. VII. 216/2/28 okólnik Nr. 1376/IIGS/28 Dz. Urzęd. Nr. 8 z r. 1928 tudzież w księdze miesięcznych zestawień kredytów i wydatków budżetowych) wzór Nr. 21 do § 78 Przepisów rach.-kas. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1927 r. L. D. K. 1182/WAK (okólnik Nr. 1300/IIGS/27 Dz. Urzęd. Nr. 12 z r. 1927) osobne konta zasadniczo tylko na tytuły budżetowe, wyszczególnione w dołączonym do ustawy skarbowej budżecie, a na pozycje budżetowe tylko w razie otwarcia odnośnych kredytów przez Ministerstwo Skarbu w izbach (kasach) skarbowych z podziałem na pozycje.

Dla uzyskania jednak podstaw do opracowywania wniosków budżetowych oraz w celu zachowania ścisłej kontroli władze asygnujące winny prowadzić księgę pomocniczą wydatków budżetowych i zapisywać w niej tylko wydatki według pozycji, wskazanych w objaśnieniach do preliminarza budżetowego.

W wyciągach (wzór Nr. 19 do § 78 Przepisów rach.-kas.), przeznaczonych dla organów kontroli państwowej, oraz w rocznych zamknięciach rachunkowych należy wykazywać ruch kredytów budżetowych według ksiąg głównych, a wydatki według tychże ksiąg oraz ksiąg pomocniczych.

Na dowodach rachunkowych i asygnacjach mają władze asygnujące podawać pozycje zgodnie z objaśnieniami, umieszczonymi w preliminarzu budżetowym, organa zaś skarbowe mają stosować się do postanowień okólników z dnia 31 marca 1925 r. L. D. K. 1229/WAK (Komunikat ogłoszony w Dz. Urzęd. z r. 1925 Nr. 8 str. 164) i z dnia 20 lutego 1926 r. L. D. K. 621/WAK (okólnik Nr. 1158/IIGS/26 Dz. Urzęd. Nr. 6 z r. 1926) z uwzględnieniem niniejszego zarządzenia.

K O M U N I K A T

w sprawie zaliczek na uposażenie.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Prezes Rady Ministrów zakomunikował pismem z dnia 23 stycznia 1931 r. L. 394 następujące zarządzenie:

Uchylając okólnik z dnia 7 grudnia 1928 r. L. 19329 w sprawie zaliczek na uposażenie, zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane osobom, uprawnionym do ich otrzymania w myśl ustępu pierwszego punktu I okólnika z dnia 11 maja 1928 r. L. 8492 także wtedy, jeżeli osoby te pozostają na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów.

W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być przyznana do wysokości, nieprzekraczającej sześciomiesięcznego uposażenia. Jeżeli zaliczka ta przekracza trzymiesięczne uposażenie, wymagana jest uprzednia zgoda Ministerstwa Skarbu. Prawo do otrzymania zaliczki na powyższy cel, przysługuje osobom uprawnionym do ich otrzymania, w myśl ustępu 1 punktu I okólnika z dnia 11 maja 1928 r. L. 8492, jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela domu i 2) jeżeli bądźto same, bądź do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, bądź też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród zaś wymienionych osób, należy uwzględnić w pierwszym rzędzie osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnym położeniu mieszkaniowym (n. p. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.).

Zaliczka w wysokości, przekraczającej trzymiesięczne uposażenie może być udzielona prowizorycznym funkcjonariuszom państwowym tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona i to albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręcycieli.

Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

K O M U N I K A T

w sprawie zaliczania czasu pracy w organizacjach P. O. W. do wysługi emerytalnej.

Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości pismem z dnia 21 stycznia 1931 r. L. D. I. 22102/5/30 następujące wyjaśnienie:

Celem uregulowania niejednolitego dotychczas sposobu zaliczania czasu pracy w organizacjach P. O. W. do wysługi emerytalnej funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Według art. 105 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. uważa się za służbę w Wojsku Polskiem również służbę wojskową, odbyta przed dniem 1 listopada 1918 r. w polskich formacjach wojskowych uznanych przez Państwo.

Artykuł ten w związku z § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 72) dozwala na zaliczenie do wysługi emerytalnej funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych czasu służby w organizacjach P. O. W. jedynie do 1 listopada 1918 r. Tymczasem praca w P. O. W. ustała z dniem 1 listopada 1918 r. jedynie w zachodniej Małopolsce, zaś na terenie b. Królestwa Polskiego z dniem 11 listopada 1918 r., trwała natomiast

w dalszym ciągu w formie zakonspirowanej na Górnym Śląsku, Ukrainie, Białej Rusi, we wschodniej Małopolsce, jak również na terytorjum b. Rosji.

Według wyjaśnienia Wojskowego Biura Historycznego praca w P. O. W. na terenach wyżej wymienionych była zakonspirowana czynną służbą wojskową, która wobec tego winna być zaliczana jako czynna służba wojskowa do emerytury wszystkim funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym.

Ponieważ art. 105 nie dozwala na zaliczenie czasu pracy w P. O. W. jako takiej po 1 listopada 1918 r. służbę tę należy traktować jako czynną służbę w Wojsku Polskiem i dokonywać zaliczenia jej do wysługi emerytalnej w drodze art. 37 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. pod warunkiem, że interesowany funkcjonariusz państwowy względnie zawodowy wojskowy przedstawi odpowiednie zaświadczenie, wydane przez Wojskowe Biuro Historyczne, upoważnione do wydawania takich zaświadczeń rozkazem II Wiceministra Spraw Wojskowych z dnia 20 września 1929 r. L. 6873/pob. org.

K O M U N I K A T

w sprawie przesyłek pocztowych zwolnionych od opłat pocztowych.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, dnia 21 marca 1931 r. Wydział V. Nr. 1120/V. W sprawie przesyłek pocztowych zwolnionych od opłat pocztowych. Do Ministerstwa Sprawiedliwości w miejscu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów otrzymuje zażalenia urzędów pocztowych, że niektóre władze i urzędy państwowe przy nadawaniu przesyłek pocztowych, wolnych od opłat pocztowych, opatrują je nadal odciskiem stampili z napisem: „Opłata ryczałtowana rozporządzeniem M. P. i T. z dn. 25/5 1923 L. 2527/V“.

Cytowane rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 maja 1923 r. o ryczałtowaniu opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 413) przestało obowiązywać z chwilą wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 marca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378), przynajmniej tego rodzaju przesyłkom zwolnienie od opłat pocztowych i od tej chwili przy nadawaniu przesyłek, wymienionych w art. 23 pkt. 1.a — e) ustawy o poczcie w brzmieniu powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej winny być stosowane postanowienia rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach tudzież zasadach obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 702), a w szczególności przesyłki te, winny być opatrzone na stronie adresowej klauzulą: „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej“.

Celem uniknięcia ewentualnych nieporozumień między nadającymi władzami i urzędami państwowymi a urzędami pocztowymi oraz zwłoki w wysyłaniu przesyłek wolnych od opłaty pocztowej, uprasza się o polecenie podległym Ministerstwu Władzom i Urzędom, by te przy nadawaniu przesyłek wolnych od opłaty pocztowej, stosowały się ściśle do postanowień rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach tudzież zasadach obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 702) z zaznaczeniem, że urzędy pocztowe są upoważnione do odmawiania przyjęcia przesyłek, nieodpowiadających pod względem zewnętrznym warunkom, w rozporządzeniu tem ustalonym.

K O M U N I K A T

w sprawie zmian w podziale czynności sądu grodzkiego w Warszawie.

Prezes sądu okręgowego w Warszawie podaje do wiadomości, że uchwałą Kolegium Administracyjnego sądu okręgowego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 1931 r. dokonane zostały z dniem 1 maja 1931 r. następujące zmiany w podziale czynności sądu grodzkiego w Warszawie:

1. Związa się oddział IX sądu grodzkiego w Warszawie, a sprawy z terytorjum obecnego oddziału IX rozpoznawane będą przez oddział XIX sądu grodzkiego w Warszawie z wyjątkiem spraw o przestępstwa prasowe, które rozpoznawane będą przez XIII oddział sądu grodzkiego w Warszawie.

2. Związa się oddział XX sądu grodzkiego w Warszawie, a sprawy z terytorjum obecnego oddziału XX rozpoznawane będą przez XII oddział sądu grodzkiego w Warszawie.

3. Z terytorjum nowego XII oddziału sądu grodzkiego w Warszawie wyłącza się terytorjum objęte nieparzystą stroną ulicy Leszno (od Nr. 1 do Nr. 37) do ul. Solnej, parzystą stroną ul. Solnej (od Nr. 20 do Nr. 2) do ulicy Elektoralnej, parzystą stroną ulicy Elektoralnej do ulicy Zimnej, parzystą stroną ul. Zimnej (Nr. Nr. od 6 do 2) do Placu Mirowskiego, Placem Mirowskim do ulicy Rynkowej, parzystą stroną ulicy Rynkowej do ulicy Grzybowskiej, parzystą stroną ulicy Grzybowskiej do ulicy Granicznej, nieparzystą stroną ulicy Granicznej (Nr. Nr. od 5 do 17) do Placu Żelaznej Bramy, Placem Żelaznej Bramy do ulicy Żabiej, nieparzystą stroną ulicy Żabiej (Nr. Nr. od 1 do 9) do Placu Bankowego, Placem Bankowym do ulicy Rymarskiej, nieparzystą stroną ulicy Rymarskiej (Nr. Nr. od 1 do 7) do ulicy Leszno i włącza się do VII-go oddziału sądu grodzkiego w Warszawie. Sprawy, które wpłyną z wymienionego terytorjum do XII-go oddziału sądu grodzkiego w Warszawie do dnia 30 kwietnia r. b. włącznie rozpatrzy oddział XII sądu grodzkiego w Warszawie, sprawy zaś, które z wymienionego terytorjum wpłynąć będą od 1 maja r. b., rozpatrywać będzie już oddział VII sądu grodzkiego w Warszawie.

4. Ustala się następującą numerację i siedziby oddziałów sądu grodzkiego w Warszawie:

- 1-szy oddział bez zmiany,
- II-gi oddział bez zmiany,
- III-ci oddział bez zmiany,

- IV-ty oddział bez zmiany,
- V-ty oddział bez zmiany,
- VI-ty oddział bez zmiany,
- VII-my oddział bez zmiany,
- VIII-my oddział bez zmiany,

dotychczasowy oddział XXIII (dla spraw nieletnich) otrzymuje nazwę:

- IX-ty oddział (dla spraw nieletnich) z siedzibą przy ul. Nowy-Swiat 16,
- X-ty oddział bez zmiany,
- XI-ty oddział bez zmiany,
- XII-ty oddział bez zmiany,
- XIII-ty oddział bez zmiany,
- XIV-ty oddział bez zmiany,
- XV-ty oddział z siedzibą przy ul. Szkolnej 5,
- XVI-ty oddział bez zmiany,
- XVII-ty oddział bez zmiany,
- XVIII-ty oddział bez zmiany,
- XIX oddział bez zmiany,

dotychczasowy XXIV oddz. (do spraw rekwizycji) otrzymuje nazwę:

- XX-ty oddział (do spraw rekwizycji) z siedzibą przy ul. Nowy-Zjazd 3,
- XXI-szy oddział bez zmiany,
- XXII-gi oddział bez zmiany.

W ten sposób sąd grodzki w Warszawie zamiast 24 oddziałów z dniem 1 maja 1931 r. będzie miał 22 oddziały.

K O M U N I K A T

w sprawie podziału m. Chełma i powiatu chełmskiego na rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Lublinie ustalił z dniem 1 marca 1931 r. następujący podział miasta Chełma i powiatu chełmskiego na 3 rewiry egzekucyjne:

I rewir obejmuje całe terytorjum miasta i gminy Chełm; rewir ten powierzono komornikowi Aleksandrowi Pinińskiemu,

II rewir obejmuje gminy: Świerże, Turkę, Krzywiczki, Żmudź, Rakolupy i Wojsławice; rewir ten powierzono komornikowi Władysławowi Schejbalowi,

III rewir obejmuje gminy: Staw, Siedliszcze, Wiśniewice (Cyców), Pawłów, Olchowiec, Bukowę i Rejowiec; rewir ten powierzono nowomianowanemu komornikowi Janowi Berezie.

K O M U N I K A T

w sprawie podziału powiatu grójeckiego na trzy rewiry egzekucyjne.

Prezes sądu okręgowego w Warszawie ustalił z dn. 1 maja 1931 r. podział powiatu grójeckiego na trzy rewiry egzekucyjne w sposób następujący:

I rewir z siedzibą komornika w Grójcu obejmuje z terytorjum sądu grodzkiego w Grójcu: miasto Grójec; gminy: Drwalew, Jasieniec, Kobylin, Komorniki i Konie.

Rewir ten powierzono komornikowi Walentemu Kabasie.

II rewir z siedzibą komornika w Górze-Kalwarji obejmuje terytorjum sądu grodzkiego w Górze-Kalwarji, a mianowicie: miasto Górę-Kalwarję; gminy: Czersk, Jazgarzew, Kały, Konary, Wągodno oraz z terytorjum sądu grodzkiego w Grójcu: miasto Warkę i gminę Nowa-Wieś.

Rewir ten powierzono komornikowi Wacławowi Witkowskiemu.

III rewir z siedzibą komornika w Mogielnicy obejmuje terytorjum sądu grodzkiego w Mogielnicy, a mianowicie: miasto Mogielnicę; gminy: Błędów, Borowe, Lipie, Promna, Rykały i z terytorjum sądu grodzkiego w Grójcu gminy Belsk i Lechanice.

Rewir ten powierzono komornikowi Władysławowi Pazińskiemu.

Do spraw cywilnych i handlowych, niezafatwionych do dnia 30 kwietnia 1931 r. obowiązuje właściwość rewiru egzekucyjnego według niniejszego podziału, sprawy więc niezafatwione do dnia 30 kwietnia 1931 r. winny być przekazane do właściwego według niniejszego rozporządzenia rewiru; natomiast sprawy karne (egzekucja, grzywna, kary i t. p.) winny pozostawać do całkowitego ich ukończenia u tego komornika, do którego wpłynęły przed dniem 1 maja 1931 roku.